

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 22.04.2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach

za pośrednictwem

Sądu Rejonowego w Kielcach

sygn. akt II K 748/12

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 10.04.2013 r., sygn. akt II K 748/12

Oskarżyciel substydniarny zaskarża w całości postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 10.04.2013 r., sygn. akt II K 748/12, wnosi o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego merytorycznego rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd, umarżając postępowanie, powołał się na dwa argumenty:

1. niespełnienie układu procesowego, umożliwiającego złożenie substydniarnego aktu oskarżenia (str. 6 – 8 uzas. postanowienia),
2. brak kwalifikacji pokrzywdzonego po stronie podmiotu składającego substydniarny akt oskarżenia (str. 8 – 10 uzas.).

1.

Skarżący zwraca uwagę, że istnienie układu procesowego przesądził już Sąd Okręgowy w Kielcach w postanowieniu z dnia 21.02.2013 r., sygn. akt IX Kz 800/12. Osia rozważań Sądu Okręgowego w powołanym rozstrzygnięciu, ze względu na treść zaskarżonego postanowienia oraz treść zażalenia na nie, była właśnie kwestia istnienia/nieistnienia układu procesowego, który umożliwia złożenie subsydiarnego aktu oskarżenia. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia przedstawił kolejne decyzje procesowe podejmowane w sprawie przez prokuratora i Sąd oraz czynności pokrzywdzonego, wykazując, że ich układ (pomimo błędów prokuratora w nazywaniu podejmowanych decyzji) uprawniał pokrzywdzonego do złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia. Ten wniosek był przyczyną uchylecia postanowienia Sądu I instancji (Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 23.11.2012 r., sygn. akt II K 748/12). Sąd I instancji w skarżonym aktualnie postanowieniu (uzas. str. 6 – 8) na nowo odtworzył ciąg zdarzeń procesowych w sprawie i ponownie doszedł do wniosku, że układ procesowy umożliwiający złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia nie został spełniony. Skarżący zauważa, że Sąd I instancji w tej części uzasadnienia usiłował podważyć także pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 23.05.2012 r., sygn. akt II Kp 147/12 (analizując treść i znaczenie przepisów art. 305 i art. 306 kpk). Zdaniem skarżącego wykładania obowiązków procesowych prokuratora, dokonana w tym miejscu przez Sąd I instancji, prowadzi do przyjęcia stanowiska, zgodnie z którym zupełnie legalnie organ postępowania przygotowawczego może uchylić się na dowolnie długi czas od kontroli sądowej w zakresie rozstrzygania o złożonych zawiadomieniach o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, nie podejmując decyzji w zakresie wszczęcia/odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego, a ograniczając się do zawiadomienia podmiotu dokonującego denuncjacji o dołączeniu zawiadomienia do innego toczącego się już postępowania – odrywając się od gwarancyjnych terminów wskazanych w art. 305 i art. 306 kpk. Nadto, na poparcie swojej tezy Sąd I instancji powołuje się na „profesjonalizm” prokuratora (cyt. str. 7 uzas.: *„Czy można z tego wymioskować, że okoliczności podnoszone w zawiadomieniach w zamyśle Prokuratora miały być przedmiotem rozpoznania w ramach prowadzonego od dnia 12 października 2010 r. dochodzenia o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt? W ocenie Sądu nie, przecież w sprawie o przestępstwo z art. 231 § 1 kpk postępowanie przygotowawcze prowadzi się w formie śledztwa, a nie dochodzenia, konieczne więc byłoby wydanie postanowienia o wszczęciu śledztwa, Prokurator jako podmiot fachowy oczywiście o tym wie. Bardziej*

prawdopodobne jest, że pisma te zostały po prostu tylko dołączone jako informacja do akt postępowania przygotowawczego (...)". Zdaniem skarżącego argument ten jest wyjątkowo wąty, jeśli zważyć na kaliber błędu wytkniętego prokuratorowi przez Sąd postanowieniem sygn. akt II Kp 147/12.

Podsumowując, skarżący podkreśla, że stanowisko o spełnieniu układu procesowego zostało przedstawione już uprzednio w tej sprawie przez sąd odwoławczy. Gdyby w tym zakresie istniały wątpliwości, to zostałyby one wskazane w rozstrzygnięciu Sadu Okręgowego w Kielcach z dnia 21.02.2013 r., sygn. akt IX Kz 800/12, tak jak to sąd odwoławczy uczynił w odniesieniu do uprawnienia skarżącego do występowania w sprawie w charakterze pokrzywdzonego (ostatni akapit uzasadnienia w/w postanowienia). O ostatnim zagadnieniu i argumentacji wskazanej przez Sąd I instancji w skarżonym postanowieniu poniżej.

2.

Sąd I instancji niezasadnie sprowadził kwestię istnienia uprawnienia skarżącego do złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia jedynie do analizy kwalifikacji czynów przedstawionych przez prokuratora w postanowieniach o umorzeniu śledztwa z dnia 30.12.2011 r., sygn. akt 4 Ds. 425/11 i z dnia 29.06.2012 r., sygn. akt 4 Ds. 213/12. Nie dostrzegając w tej kwalifikacji prawnej czynu z art. 35 ustawy o ochronie zwierząt, Sąd odmówił skarżącemu statusu pokrzywdzonego.

Zdaniem skarżącego takie spojrzenie na kwestię uprawnienia do wystąpienia z subsydiarnym aktem oskarżenia jest nieprawidłowe. Pytanie, na które powinien odpowiedzieć sąd w zaskarżonym postanowieniu brzmi: jakie okoliczności wyznaczają zakres możliwego postępowania wszczętego przez złożenie subsydiarnego aktu oskarżenia:

- te, które zawrze w doniesieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa zawiadamiający?
- te, które zechce dojrzeć w tym zawiadomieniu prokurator i ewentualnie jaką kwalifikację prawną nada stanowi faktycznemu przedstawionemu przez zawiadamiającego?
- te, które w dalszej kolejności podniesie w zażaleniu skarżący decyzję prokuratora?

Zdaniem skarżącego oczywistym jest, że zakres możliwego postępowania z subsydiarnego aktu oskarżenia wyznacza ten opis stanu faktycznego, który w toku postępowania był przedstawiony przez zawiadamiającego i poddany badaniu prokuratorskiemu

(takie poglądy spotykane w orzecznictwie sądów powszechnych, np. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 17.01.2013, sygn. akt II AKz 1/13: *Sąd dokonując ustaleń dotyczących tożsamości czynu nie powinien brać pod uwagę jedynie procesowego opisu czynu zamieszczonego w postanowieniu prokuratora, ale musi także uwzględnić okoliczności wynikające z czynności dowodonych przeprowadzonych w śledztwie lub dochodzeniu, czynności sprawdzających, a także okoliczności z przebiegu postępowania zażaleniewego.*)

Skarżący, w zawiadomieniu o podejrzeniu zaistnienia przestępstwa, w zażaleniu na postanowienie na odmowę wszczęcia śledztwa i w subsydiarnym akcie oskarżenia konsekwentnie, jako punkt wyjścia przyjmował zawsze dobrostan zwierząt umieszczanych w schronisku w Dyminach, a raczej zaniedbania w tym zakresie, przejawiające się w realizacji znamion czynów zabronionych, opisanych w ustawie o ochronie zwierząt. Dopiero poszukiwanie przyczyn takiego stanu doprowadziło do opisanego sposobu funkcjonowania schroniska zarządzanego przez Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych, będące jednoosobową spółką Miasta Kielce (m. in. podpisywanie umów na przyjmowanie zwierząt z wielu gmin w ilościach nie odpowiadających możliwościom infrastruktury, błędy w nadzorze ze strony władz Miasta, itd.). Takie ujęcie treści zawiadomienia, zażalenia i subsydiarnego aktu oskarżenia, składanych przez skarżącego, oznacza, że czyny, które badane były w toku postępowania przygotowawczego naruszają kilka dóbr prawnych, w tym te, o których mówi ustawa o ochronie zwierząt. Czyny te powinny być kwalifikowane łącznie z przepisów ustawy o ochronie zwierząt i ewentualnie przepisów karnych innych ustaw. W przypadku zaś kwalifikacji związkowej, status skarżącego jako pokrzywdzonego nie może budzić wątpliwości.

Koncentracja jedynie na kwalifikacji prawnej czynów, odnoszących się do Prezydenta Miasta Kielce, urzędników miejskich oraz kierownictwa PUK, którą z uporem proponował prokurator w toku postępowania przygotowawczego, i poszukiwanie w niej tylko odpowiedzi na pytanie, czy skarżący ma kwalifikację do bycia pokrzywdzonym w sprawie, doprowadziła Sąd I instancji do oczywiście błędnych wniosków.

Negatywną opinię o sposobie, w jaki prokurator zongluje kwalifikacją prawną czynów objętych postępowaniem przygotowawczym, wyraził już uprzednio Sąd Rejonowy w Kielcach w postanowieniu z dnia 23.05.2012 r., sygn. akt II Kp 147/12, w sprawie zażalenia na postanowienie prokuratora z dnia 30.12.2011 r., sygn. akt 4 Ds. 425/11 (uzas. str. 6, 7 i 8). Sąd

wskazał między innymi, że prokurator niezasadnie pomija przy kwalifikacji prawnej czyny z art. 35 ustawy o ochronie zwierząt, chociaż oczywistym jest, że skutki działań lekarzy weterynarii, pracowników PUK i urzędników magistratu (w tym Prezydenta Miasta), dotyczą wprost sfery dobrostanu zwierząt, chronionego tą ustawą.

Poprawną kwalifikację czynów podał sam skarżący w doniesieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 17.11.2010 r., a następnie konsekwentnie i wielokrotnie zwracał uwagę na błędy w kwalifikowaniu tych czynów przez prokuratora (np. w zażaleniu, wynikiem którego było opisanego wyżej postanowienia z dnia 23.05.2012 r.).

Argumentem, jak się wydaje ostatecznym, jest przyznanie się przez samego prokuratora do błędu w dotychczasowym kwalifikowaniu czynów, których dotyczy badane postępowanie przygotowawcze. Otóż prokurator, ponownie umarzając postępowanie w dniu 29.12.2012 r., wreszcie rozszerzył kwalifikację prawną czynów, odnoszących się do Prezydenta Miasta Kielce, urzędników UM Kielce oraz Prezesa PUK i pracowników PUK, odpowiedzialnych za prowadzenie schroniska i do wszystkich czynów odnoszących się do tych osób powołał w kwalifikacji prawnej także art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt.

W takim stanie rzeczy teza zawarta w zaskarżonym postanowieniu jest niesłuszna nie tylko w ocenie skarżącego, ale własne błędy stały się w końcu oczywiste również dla prokuratora.

Mając na uwadze wyżej zaprezentowane argumenty, zaskarżone postanowienie powinno zostać uchylone.